

ТОНЯ ТРАЙКОВА В ЖЕЛЕЗНИЦЕ...

chitanka.info

В Железнице рано се стъмва и стъпките чаткат
по празните улици с мирис на есенен дим.
Часовникът бие от кулата, сякаш очаква
дъждът досаден за малко да спре да ръми.
И къщите хвърлят по пътя изострени сенки,
със строгите покриви зорко над времето бдят,
навярно във всяка от тях се таи напластена
отдавнашна мъдрост и всяка е някакъв път.
В градинката улична лампа спокойно сияе,
високо сред мрежа от клони блести ореол
и „Аве Мария“ във въздуха звънко извайват
дъждовните капки, а колко е тъмно надолу.
Зад ъгъла бавно и тежко изплува от мрака
барокова черква и с каменно тих силует
загатва за нещо, настойчиво тегли нататък,
където се чува дори как тревата расте.
Там високо е просто и всяка вина е простена.
Самотните статуи пазят покоя от век.
И някоя вечер в дъжда, ако някой простене,
то той ще е само човек, жив човек.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.